

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Utakról-módokról.

Jól fogván fel ezen lapok hivatását, melyben első sorban saját városunk ügyeit szükség figyelmünkre méltatni, az itt, közvetlen közelünkben előforduló dolgokat megbeszélni, azokat kritika tárgyává tenni, úgy gondoljuk, nem lesz érdektelen olvasó közönségünk előtt, ha az édes mindnyájunkat érdeklő közmunka-ügyről néhány szót szólunk. Távolság van tőlünk, hogy higyjük ezen tárgyat itt kimeríthetni, avagy hogy elbizakodottan hinnénk ezen ügyet régi meghonosodott betegségéből egy új cikkekcskével kigyógyítani, de hisszük, hogy ha a létező bajra mi sűrűn rámutatunk, talán valamit mégis használunk. — Aztán azt sem mondhatja senki, hogy nem a magunk háza előtt söpörgetünk, mert épen a közmunka az, a mely csaknem kivétel nélkül mindenkit egyformán érdekel; mert senki előtt sem lehet közömbös, ha a mód nélkül rosz országúttal kátyúin kocsizva, oldalbordáit az eltörés veszélyének teszi ki, vagy hogy az esős időszakban, midőn a sár kerékagyig ér, a nagy költséggel tatarozott útainkon a teher szállítás épen lehetetlen, sőt könnyű kocsival is végtelen nehéz a közlekedés; úgy ha valakit rosz sorsa olyankor kényszerít kocsin messze menni, bizony nem nevezhető irigylendő állapotnak.

Ismert dolgok ezek, sokat nem kell róla írni, de kérdjük, nincs-e okunk megborzadni, ha ezt a túrhetlen állapotot látjuk! Nincs-e okunk kérdezni, hogy kinek kellene ezen javítani, vagy ki javítja, vagy mikor és miként javítja? Nem méltán kérdezzük-e, hogy hova lesz, miként használtatik fel az a tömérdek közmunka, melyet a lakosságra kivetnek? — De minek kérdezzük, hiszen mindnyáján tudjuk rá a feleletet, nem szükség nekünk mondani, hogy könnyebb vérrel kevés ügyet kezelnek és teljesítenek, mint ezt, és ezt el lehet mondani egyformán úgy a hatóságra, mint a lakosságra. — A hatóság hibás, mert tudja, hogy gyermekek vagyunk, kiket jártató-szalagon vezetni és saját javunkra is kényszeríteni kell, mert magunktól nem teszünk semmit, sőt édesörömet szidjuk a meglevő rendszert, a mi nekünk jól esik, és ha itt-ott kihúzzuk magunkat a közteher lelkiismeretes viselése alól, magunk előtt oly szívesen mentjük azzal, hogy legalább a rosszat nem segítettük elő. De hibás a közönség még inkább, mert tudja, hogy a mit az utak javítására dolgozik vagy fizet, annak ő és egyedül csak ő veszi hasznát, és ha az út rosz, annak ő látja kárát, az ő lova romlik le a rosz úton, ő nem hozhatja eladóját keilő időben a piacra, vagy ő kénytelen túlságos drágán vásárolni azért, mert a rosz utak miatt a beszállítás költséges és itt-ott lehetetlen is.

És mégis mit látunk? — Igavonó jószágának számát titkolni igyekszik, hogy kevesebb szolgáltatást kelljen teljesíteni, és a mit bevall, az az után kötelezett néhány napot olyan panaszosan, olyan immel-ámmal szolgálja le, hogy biz abban nem sok köszönet van. Kiküldi a leghasznavehetlenebb fogatot a legmihásznább béresgyerekkel, de a kire ugyan rábizza, hogy valahogy sokszor ne forduljon és valahogy egész terhet ne merjen rakni, mert másképp — a nap fáradtságos munkája után — ő fog egész teherrel nyugalomra térni. — A kinek gyalog napszámot kellene teljesíteni, az még könnyebben kíván tőle megszabadulni. — A

mesterember kiküldi az inasát, hogy az országúton lézengésből tanulja a csizmakészítés nemes mester-ségét, a kinek pedig otthon a tőke mellett kel-lene magát mesterségében képezni, hogy majdan mint jó mesterember, tanulmányának hasznát vegye és a hazának hasznos polgára lehessen; — gyerek még, az úttöltéshez szükséges kézi szereket, vulgó ásót, kapát, gyenge karjaival üresen is alig bírja, de végre ő is egy emberszámot tesz és a közügy oltárára le van téve a nagy áldozat; — mi köze hozzá, hogy rosz úton járunk és ott is rosz csiz-mában! — A másik meg kiküldi a család nestorát, a galambösz fejű rokkant öreget, ki rég megette kenyere javát, most a rosszát eszi, a panaszos ke-nyeret. — Menjen az öreg, ne egyék hiában és — megy utat tölteni az egész unoka-hadért. — Azt mondják mehet, ott úgy sem kell magát megeröl-tetni a dologban; — de megy is szívesen, mert mikor mások dologban vannak, hol lehetne olyan pompásan elbeszélgetni az időt mint ott. — De ez még csak hagyján! Ezzel nem vádolhatunk min-denkit, sőt meg kell adni a lelkiismereteseknek az őket megillető dicséretet, kik munkaerejüket nem titkolják el, sőt azt buzgalommal fordítják a köz-ügy javára. — De mit szólunk ahoz, hogy az út-töltéshez kirendelnek bizonyos számú ígás-fogatot és az ahoz szükséges kézi munkarőt és igen gyakran megesik, hogy egyik sem megy, a mi még nem nagy baj, mert mindössze is csak az származik belőle, hogy az útfelügyelő egyedül kénytelen unatkozni, azonban őt megvigasztalja mégis azon körülmény, hogy ilyen esetben az üde tavaszi le-vegőn a nemes város költségén van módjában a nap járását — boldog semmittevésben — tanulmá-nyozni, és ha hajlama van a politizálásra, — me-lyik magyarnak ne lenne? — elmélkedhetik a köz-igazgatás kátyúiról. — Ez tehát még nem igen nagy baj, hanem mi történik, ha a kocsi-fuvar mind megjelenik, a kézi munkaerő pedig otthon ma-rad, vagy megfordítva, a mikor aztán 50—60 ember tökéletesen beosztott jó és gyors munkát nem teljesíthet és még csak megközelítő eredményt sem mutathat fel, sőt nem ritkán az egész munka fennakad. A kik kimentek, azokat már hazakül-deni nem lehet, be kell jegyezni, hogy leszolgál-tani az egész napot. — Ez pedig gyakorta ismétlő-dik, sőt épen csak a véletlennek lehet köszönni, ha az ígás és gyalog munkaerő kellő összhangban van. — Ha nem eszünk, a tapasztaltabbak böles előrelátással kártyát is visznek magukkal, hogy esetleg a nap unalmát legyen mivel előzni.

Ez már igen nagy baj, és itt elnézésnek va-lóban nincsen helye, mert ha egy elmarad az ő ígás fogatával, akkor már két-három ember nem tud miatta dolgozni, és épen azért mindenkit, a ki a kitűzött időre meg nem jelen, vagy meg nem jelenhetését jó előre nem igazolja, a törvény egész szigorával a legkérelhetlenebbül büntetni kel-lene, — de természetesen az esetben nem lehetne a lakosságra bizni, hogy hol és mikor szolgálja le közmunka-tartozását, hanem arról, hogy az tőle mikor kívántatik, eleve értesíteni kellene. — Ugy tudjuk, hogy a polgármester úr e téren a szüksé-ges reformokat behozni akarja, és épen azért e helyen is felhívjuk polgártársaink figyelmét, hogy ebben a hatóságnak segítségére legyenek, épen azért, hogy a lelkiismeretesen teljesített munka, vagy legalább a melynek teljesítésére a jó szándék

megvolt, kárba ne vesszen. Vegyék ezt az ügyet egészen komolyan és meglátják, hogy a jó ered-mény el nem marad.

Van még egyéb is, a mit szükségesnek tartá-nánk, azt nevezetesen, hogy az ellenőrzést gyako-rolnák maguk a gazdák; egymás munkáját ellen-őrzik és olyat, a mit maguk csinálnak maguknak, az tehát lealázó semmi képen nem lehet. — Ne gondolják mindjárt azt, hogy az „spitzliskedés“, hanem fontolják meg, hogy bárki legyen az a na-gyon szegényül díjazott útfelügyelő, az nem fog soha olyan lelkiismeretes lenni, mint a gazdaközön-ség, a kinek érdekeit az utak minősége legjobban érinti. — Azért ismét egy tisztviselőt tartani, hogy az ellenőrzés szigorúan megtartassék, nem lehet, nagyon is sokba kerülne és alig vezetne a kívánt célhoz, míg hasonlíthatatlanul többet érne, elte-kintve attól, hogy semmibe sem kerülne, hogy ha minden arra járó gazda figyelmére méltatná, megnézné, hogy hányan és miképp dolgoznak, és a tapasztalt rendtelenségekről jelentést tenne. — Az is bizonyos, hogy a most alkalmazott útfelügyelő-ket nem tartjuk mind alkalmasnak és megbízható-nak; sőt azt hisszük, hogy mindaddig míg azok állandólag alkalmazva nem lesznek, hanem csak mint napdíjasok teljesítik a szolgálatot, tőlök sokat várni nem is lehet. — Annyi becsületességet fel kell rólok tenni, hogy ha ki leszolgálta napját hü-ségesen, azt a vezetésük alatt levő naplóba be-jegyzik, vagy megfordítva, hogy a ki nem szolgá-lt, annak nem jegyzik be, hanem vajjon elég lelkiismeretesek-e, hogy a munkát szigorú szemmel bírálják? — Bár amarra nézve nincsen meg a kellő ellenőrzés, a mit óhajtanánk mi, hogy a gazdakö-zönség, sőt maguk azok, kik a közmunkát telje-sítik, végezzenek és tegyék épen a felügyelő érde-kében is, mert a rendszernek, ha jó akar lenni, olyannak kell lenni, hogy a kezelőkhöz a gyanú-nak még csak árnyéka se férjen. Ebben és külö-nösen ha megbízható egyének állandólag alkalmaz-tatnak, mi elegendő garanciát látnánk és az elért eredményt fokozódni hisszük.

Alkalmunk volt egy kis statisztikára szert tenni, a mi igen tanúságos és minden szép szavak-nál szebben illusztrálja a helyes reform. szükséges-ségét, az nevezetesen, hogy az elmúlt 1880. évre kivettett 6000 ígás és 29,000 kézi napszám, a melyből az év végére hátralékban maradt 1800 ígás és 12,000 kézi, a melyhez az előző évekről maradt hátralékot hozzászámítva összesen 8100 ígás és 48,000 kézi napot tesz!! Ehez nem igen kell commentár, mert ha a kirott közmunkából csak ennyit teljesítenek, akkor bizony, kivált a vázolt rendszer mellett, eredményt felmutatni lehetetlen-ség. — Ha ettől a bajtól meg akarunk szabadulni, nincs más mód, mint a kérelhetetlen szigorúság, a melytől visszarettenünk nem szabad, mert ha 4—5, vagy mint most egyes esetekben előfordul 8—10 évi tartozást hagyunk felszaporodni, az nem-csak a közügynek, hanem az egyeseknek is ká-rára van, mert évenként kis részletekben mégis csak leszolgálta vagy lefizette volna, mig így a szegényebb sorsúaktól ha behajtatik, azok végbet-len nagyon súlytva lesznek. 5.

Községi életünk.

Községi életünk csendes nyugalomát megzavarta a mult évben boldogemlékű B. K. M. szeretett pol-

gármesterünk korai halála és megürült állásának betöltése körül történt mozgalom.

A jelen évet mozgalmassá és nagyfontosságúvá teszi a törvényhatósági választott bizottsági tagok egy részének újbóli választása, és az országos képviselőválasztás.

Ez utóbbinak községi ügyeinkre közvetlen befolyása ugyan nincs, de annál nagyobb van a törvényhatósági bizottsági tagok megválasztásának, mert ezektől függ főleg a város közügyeinek helyes vagy helytelen vezetése és polgártársaink jólétének előre vagy hátramosztatása, miután a közgyűlés adja az irányt és utasítást a tisztikarnak, mint végrehajtó közegének.

A mult évi polgármester-választást megelőzőleg „Kecskemét” lapársunk akkori szerkesztője, október hó 10-én megjelent 41. számú lapjában oly pontosan és annyi szakavatottsággal körvonalazta a polgármesteri állásra alkalmas egyénben megkívánható kvalifikációt, hogy mi a „Kecskeméti Lapok” vezetői a jellemzést egész terjedelmében elfogadtuk, magunkévá tettük, sőt még tovább menve a kívánt kvalifikációkkal teljes mértékben bíró Lestár Péter urat elvtársaink józan gondolkozása, a város közügyei iránti érdeklődése és ügyszere-tete segítségével október 28-án meg is választottuk városunk első tisztviselőjévé, polgármesterévé, s bár csekély idő folyt le működése tartamából, tapintatos és szakavatott eljárásával már is annyi jelét adta ügyszere-tetének és a város közügyeinek rendezésére termett mély belátásának, hogy már ma nem találunk a város érdekében helyesen gondolkozó polgárt, ki az ő megválasztásától városunk jólétének lendületét nem várná.

A tapintatos fővezér tehát megvan, s megvan-nak környezetében az értelmes és szorgalmas fő-és altisztek, kik az ő bölcs vezetése alatt képesek is, akarják is teljesíteni mindazt, a mit lakosá-gunk jól felfogott érdeke kíván; de a főhaditá-nácsnak, a köztörvényhatóságnak egy része, a 86 választott bizottsági tagoknak fele, tehát az egész közgyűlési tagoknak egynegyed része, 43 tag, a jövő márczius hóban megbízatási ideje lejárván, kilép a testületből és helyök választás útján lészen újbóli betöltendő.

Hogy mennyire fontos minden egyes törvény-hatósági bizottsági tag állása a város közügyeinek vezetésére, vagyónának helyes kezelésére és összes szellemi és anyagi jólétének előmozdítására, vagy tönkrejutására, azt csak akkor leszünk képesek helyesen felfogni,

a) ha ismerjük az 1870. 42. t.-cz. II. és III. fejezetét, s ugyanezen törvények 43. §-át, melynek reánk vonatkozó főbb pontjai ekként hangzanak:

„II. Fejezet.

18. §. A törvényhatóság egyetemét a bizottság képviseli, s a mennyiben a törvény kivételesen nem intézkedik, a hatósági jogokat a törvényhatósá-ga nevében a bizottság gyakorolja. — 19. §. A bizottság áll fele részben a törvényhatóság terüle-tén legtöbb egyenes államadót fizető azon nagykorú honpolgárokból, kik országgyűlési képviselőválasztás-ra jogosítva vannak; hason fele részben pedig a választó közönség választottjaiból. — 20. §. Bizott-sági tag általában nem lehet: a) a ki írni, olvasni nem tud; b) a ki a törvényhatóság területén leg-alább két év óta nem bír, vagy ugyanannyi idő

óta ott nem lakik és adót nem fizet; e) a ki a tör-vényhatóság javadalmait haszonbérli, vagy a tör-vényhatósággal más számadási viszonyban áll.

III. Fejezet.

43. §. A közgyűlés köréhez a következő ügyek tartoznak: a) szabályrendeletek alkotása; b) köz-igazgatási és választó-kerületek alkotása; c) a tör-vényhatósági közlekedési vonalak, közművek, épít-kezések s a közmunka feletti intézkedés; d) köl-ésönvételek; e) törzsvagyon szerzése vagy elidege-nítése; f) a költségvetési előirányzat megállapítása és a szárszámadások megvizsgálása; g) a tisztvisel-ők, az állandó, az igazoló és bíráló választmány s egyes különtársaságok választása, s a főispán által felfüggesztett polgármester helyettesítése, valamint egyéb időközben főispánilag történt helyettesítések feletti intézkedés; h) tisztviselőknél ellenőrzése, felelősség alóli felmentése, felfüggesztése, úgy elle-nők a tisztviselő vizsgálat elrendelése; i) a tisztviselő-k, a segéd- és kezelőszemélyzet s a szolgák fizetésé-nek szabályozása, felemelése vagy leszállítása; k) új hivatalok és állomások felállítása, vagy a régié-k megszüntetése; l) a törvényhatóságok kezelése vagy felügyelete alatt álló pénztárak megvizsgálása s erre vonatkozó jelentése; m) a községektől a köz-ségi törvény értelmében fölterjesztett, vagy föleb-bezett ügyek másodfokú ellátása; n) kérelmezési és levelezési jog gyakorlása; o) indítványok tár-gyalása; p) a felirati jog gyakorlása; q) mindazon ügyek, melyeket ezen, vagy más törvény, avagy a törvényhatóság szabályrendelete kizárólag a köz-gyűléshez utasít; —

b) ha ismerjük Kecskemét sz. kir. város tör-vényhatósága 1878-iki szervezetének I. fejezetét, melyben szösz szerint ez áll: „a közgyűlés hatósága alá tartozik: a) minden közzégi ügy, arra vonat-kozó kormányrendeletek, hatósági levelezések és magánkérelmek, az 1870. 42. t.-cz. 1. §-a c) pontjának korlátain belül; b) a város és hatósága-jogait; c) a város határait és törvényhatóságának illetőségét érdeklő kérdések; d) a községi iskolák fölötti felügyeleti jog gyakorlása; e) bonyolult és kétes kimenetelű városi magánjogi követelésekre vonatkozó per megindításának vagy megszüntetésé-nek elrendelése, perszuntető egyezségek helyben-hagyása, s ezen ügyekben a város pecsété alatt meghatalmazó levelek kiadása; f) a helyben hagyott költségvetésben elő nem forduló kiadásoknak; g) segélyezések és jutalmak megszavazása; h) minden-nemű köztartozásbeli elengedések; i) jótékony ala-pítások; k) oklevelek, szabadalmak kihirdetése, díszoklevelek s a város területén gyakorolható sza-badalmak adományozása; l) a szabadalmi díj meg-állapítása s ennek, valamint a lakosítási díjnak egészben, vagy részben elengedése; m) a törvény-hatóság kezelése és felügyelete alatt álló pénztárak számadásának megbirálása, a kezelőknek fel vagy fel nem mentése, s ez utóbbi esetben a törvényes intézkedések iránti lépések megtételének elrende-lése; n) szakbizottságok alakítása; o) a költségelő-irányzatba felvett közjavadalmak rendszerint nyil-vános árverés vagy ajánlati eljárás útján eszköz-lendő bérbeadásának ideje s módjának megállapi-tása, és az ennek folytán megtartott eljárás ered-ményének el vagy el nem fogadása; p) minden egyéb köz-, beligazgatási és közrendtartási ügy, melyet különös körülmény, vagy fontosságuknál

fogva a közgyűlés magához terjesztetni kíván, vagy melyet a törvény, kormány, főispán, polgármester avagy tanács közgyűlési tárgyalás alá utalnak; q) a polgármester intézkedései és a tanácsnak, a vá-ros gazdaságát, vagyónát és javadalmait érdeklő határozatai ellen egyesek által közbevetett fölebbe-zések másodfokú ellátása stb. stb.“

Szükségesnek láttuk a szervezet e fejezetét egész terjedelmében közölni a nagyérdemű olvasó közönséggel, mert a szervezeti szabályokat rend-szerint csak a megválasztott bizottsági tagok kap-ják meg, s így a választó nagy közönség nem bír és nem bírhat tiszta ismeretével azon jogoknak és kötelezettségeknek, melyek a megválasztandó bi-zottsági tagokat illetik, s könnyen azon tévedésbe juthat, hogy a bizottsági tag már az által eleget tesz kötelezettségének, ha a gyűlés napjára bejő-vén, hosszút szundikál a tanácssterem bórpadján, s ha szavazásra kerül a dolog, elvtársai által oldalba lökötven, feláll, vagy leül, hiszen igaz, hogy párt szempontból véve az ilyen bizottsági tagok a legkényelmesebb eszközök a pártvezérek kezében, mert ezek hozzá levén szokva a nem gondolkozás-hoz, nagyon örülnek rajta, ha helyettük más, akár helyesen, akár helytelenül gondolkozik, csak gondolkozzék és beszéljen, ők majd rászavaznak; pedig ez helytelen és káros eljárás, s nálunk, a hol minden rangú és rendű osztályban oly nagy-számú értelmes egyén van, az ilyen gondolkozni nem szerető és nem is tudó bizottsági tag megvá-lasztása valóságos bűn a közjólét ellen, és szűgyen a város közönségére.

Van nagyszámú intelligenciánk, vannak értel-mes gazdáink, szakavatott kereskedőink és ügyes iparosaink, kiket arczpirulás nélkül feltehetnénk Magyarorszá-g bármely közönsége tanácsstermébe, válasszuk ezek közül a legértelmesebb, legügye-sebb és ügybuzgóbb egyéneket, akkor nem lesz-nek kénytelenek sem a választók, sem a megvá-lasztottak értelmesebbjei arczpirulva hallgatni, hogy a bizottsági tagok egyike vagy másika tárgyalás közben felállva azon kezdi mondókáját: „én nem tudom azt mögmondani a mit akarok, hanem hát csak azt mondom, hogy hát N. úrnak van igaz-sága, hát szavazzunk, osztán addig van.“

Annyit már csak engedjen meg a tisztelt vá-lasztó közönség kimondani, hogy az ilyen bizott-sági tagok épen a választókra hoznak szégyent, megválasztott társaiknak pedig mindig terhére és hátráltatására vannak; mert mint tudjuk, a bizott-sági tagok szakosztályokba osztatnak be és eskü-vel köteleztetnek kötelezettségeiket nemcsak a köz-gyűlésen, hanem a szakosztálymunkálatoknál is és főleg itt teljesíteni.

A szakosztályok hivatása saját szakmájokhoz tartozó ügyekben véleményt mondani, és tanácsot, illetőleg javaslatot adni, s ha a szakosztálynak né-hány értetlen tagja van, az értelmesebbek sem boldogulnak; mert amazok ha megjelennek, a ta-nácskozást zavarják helytelen nézeteikkel és ahoz való makacs ragaszkodásaikkal, ha meg nem je-lennek, a mi leggyakoribb eset, nincs meg a kellő szám s a szakosztály nem végezheti érvényesen a rábizott munkát, innen van azután az idegenkedés az ügydaraboknak a szakosztályokhoz való utasi-tásától, s innen azon vélemény, hogy ha valamely ügy a szakosztályokhoz utasítottatik, az eltemetett-

TÁRCZA

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irta Beliczay Jónás

(Folytatás)

II

A duna-kéri leányokat egészen elragadta a vá-rosukban letelepedett fiatal ügyvéd Mavis Leo; több esztendőn keresztül a fővárosban lakott s azon kö-rökben, a melyekben megfordult, lassanként lekö-szörülődtek róla a vend faluból, születése helyéről, magával hozott érdességek s Leo meglehetősen sima emberré vált. Távol állt attól, a mit dzsentimennek nevezünk, de lehetett vele beszélni s volt néhány helyes fogalma. A mi tehetségének megfelelt s ille-tőleg a minék felfogására volt tehetsége, azt első látásra, vagy hallásra megtanulta, a mi azon felül, vagy azon kívül esett, az badarság volt előtte, melyre kár volna időt vesztegetni. Minthogy több időt töltött könyv mellett, mint a duna-kéri fiatalság, a mely tehetség dolgában nagyobb részében tán még vele sem mérkőzhetett, ennél jóval többet tudott s minthogy a duna-kéri fiatalásnak annyi alkalma sem volt társaságban megfordulnia, mint ő neki, a parketten is mögötte maradt. Galanthay ugyan első találkozásra fölismerte a csillogó külsővel eltakart belső ürességet s el tudta mondani pályafutása lényegesebb mozzanatait minden információ nélkül, de az ember-ismeretben ép oly egyedül állott Duna-Kéren, mint

Belgrádyé és leánya a női erényekében. Neki kéz, láb, fő, tartás, modor és magaviselet betű volt, melyet olvasott s alaposabb vizsgálat nélkül tudni vélte, kiben mi lakik? S azért nem lehet csodálkozni rajta, ha Galanthaynak a Belgrádyék és Mavis Leo közt naponként szorosabbá váló viszony láttára fájni kezdett a visszautasítás. Őt a büszke férfit, a kivel úgy anyagilag, mint szellemileg csak kevesen mérkőzhetek szülőföldén s a ki e nőt Duna-Kéren királylány tette volna, megveri e jött-ment, a ki deák korában restelt a saját édes atyjával a városban az utcán járni s nehogy az emberek vele együtt lássák, néhány lépéssel mindig előbbre ment. Galanthay ugyanis Leo volt tanuló-társától megtudta mindazt, a mi az embert már ifjú korában jellemzi; ezt a véletlen sodorta Duna-Kérré épen akkor, mikor valami vigalmat ünnepeltek s a véletlen intézte úgy, hogy Mavisszal megint találkozzanak. A tanuló-társ Galanthay rokona volt, gyakran megfordult Duna-Kéren s a saját hazájában kimagasodott földieie közül s ennek következtében a kitünőségek közé számitta-tott, de a miről Leo alig tudott s tudhatott; ellen-kezőleg kortársai előre megjövendőlvén róla, hogy sohasem lesz belőle valamire való ember, a társad-alom tétlen és haszontalan tagjának tartá, oly vé-lemény, a melyben Galanthay is részesült, mert a vend faluban azt mondták közmondásként: ebnek eb a barátja. De a duna-kérek tudták, hogy a kivel Galanthay karonfogva jár, az nem épen mindennapi ember, s tiszteletet érdemel. S egyébként is akár-mennyit pletykáltak róluk, azt nem tagadhatták, hogy gavalér emberek. Azért nagyon csodálkoztak rajta, hogy Mavis Leo közönbős sőt hideg maradt, mikor Galanthay vendége szívből jött „szervus Leo!“ fel-kiáltással üdvözlé régen nem látott tanuló-társát.

Mikor aztán megtudta, hogy egykori tanuló-társa a szomszéd megyében nagy ember hírében áll s a kor-mánynál befolyásos egyén, hajlandó volt ugyan a barátságot megújítani s a Galanthay és rokona által elfoglalt asztalhoz furakodott, de sem az egyik, sem a másik nem méltatta többé feleletre s fölkelve az asztaltól a mulatságból távozott, úgy, hogy a ma-gára maradt Leo kénytelen volt a csak az imént ott hagyott Belgrádyékhoz visszatérni. Mindez senkinek sem tűnt föl, még Belgrádyéknak sem, mert Mavis a saját alávalóságait igen ügyesen tudta álcázni s a mily hangosan szokott volt beszélni dicsőségéről, épen oly mélyen tudott hallgatni kudarczairól.

— A mi sorsunk elválaszthatatlanul van egybe-fűzve, — mondá Juliskának, — az Isten is úgy akarja, hogy egymáséi legyünk.

Juliska hallgatott. Nem szerette Leót, de kép-zettebb, műveltebbnek tartotta a többi duna-kéri fiatal emberről s anyjával együtt azt hitte, hogy okvetetlenül férjhez kell mennie. Mindent összemerve s látszat szerint a fennforgott viszonyok közt legjobb párti a keresett ügyvéd, Mavis Leo volt, oly nézet, a mely a duna-kérek közvéleményével teljesen meg-egyezett. Mavis Leo kalandjairól senki sem beszélt, senki sem tudott s Juliska ideáljánál az volt az első kellék, hogy ne legyenek emlékei s csakugyan, Galanthay a duna-kéri újságban nemsokára ezt ol-vashatta: „Mavis Leo, városunkban letelepedett fiatal „ügyvéd, eljegyzé Belgrády Juliska kisasszonnyal, „boldog emlékeztető polgármesterünk leányát, vá-ro-sunk büszkeségét. Áldást kívánunk e szövetségére!“

Galanthay nem tartott számot Juliskára, ha mindjárt nem is nézett más nő után; előkelő isme-retségei elkényeztetették s igényeit a polgári eleméinél magasabbra csigázták. De öntudata nem engedé a

nek tekintetik, pedig tulajdonképp az lenne a rendje a dolognak, hogy minden fontosabb ügy, mely határozathozatal végett a közgyűlés elé terjesztetik, előbb a szakosztályban tárgyalatnék, és annak kimerítő véleményes előterjesztése alapján döntetnék el. — Továbbá innen van azon aránytalan megterhelhetése az értelmesebb bizottsági tagoknak, hogy némely napon néhány értelmesebb bizottsági tag három-négy szakbizottsági ülésre is idéztetik a szakosztály-elnökök által, míg a többi odahaza pipázik, vagy a bognárműhelyben politizál, mert a többi tagoktól nem lehet jó tanácsot kérni és helyes véleményt várni; de ha mindenik törvényhatósági bizottsági tag képes a maga polgári állásában előforduló ügyekben helyesen gondolkodni, és a hozzá intézett kérdésre kellő fölvilágosítást adni, akkor öröm lesz a közgyűlési és szakosztályi gyűléseken részt venni, s a közügyek pontosan, helyesen és gyorsan fognak elintéztetni, s polgártársaink meglepődésére és jólétének előmozdítására fognak szolgálni.

Nézzünk szét tehát jókor polgártársaink között, és szemeljük ki mindenik osztályból azon értelmes tagokat, kikben társaik bizalma öszpontosul, és válasszuk meg azokat bizottsági tagokul; mert csak így várhatjuk nyugodtan közügyeink helyes vezetését és intézését. Isten velünk.

Színház.

Január 22-én a működő színtársulat egyik derék tagjának Berényi Gyulának jutalmául adott Szigligeti 3 felvonásos népszínműve: „Kényes Bertók“, melyben jutalmazott a czimszerepet adta. Ismét egy jutalmi előadás, mely — lucas a non lucendo — anyagi tekintetben czimének nem felelt meg. Az előadás, melyben a társulat csaknem minden kiváló tagja részt vett, a sikerültek közé tartozott, s jutalmazott sűrű s megérdemelt tapsokban részesült.

Vasárnap másodszor adatott a „Toborzás“ s másodszor maradt üresen végette a színház. Sokkal őszintebben sajnáljuk a társulat derék igazgatóját a közönség részvétlensége miatt öt térhelő anyagi veszteségek folytán, semhogy ellenében a „kákán is csomót kereső“ szerepére vállalkoznánk, de vétkezünk az igazság ellen, ha nem figyelmeztetnénk repertoírja ellen joggal fel-felújuló kifogásokra. Mi tudjuk azt legjobban, mennyiben kívánja meg közönségünk az újdonságokat, de elhídjé, a „Toborzás“-hoz hasonló művekben nem gyönyörködik, s míg egy „Viola“, egy „Mátyás deák“, egy „Angyal Bandi“, „Vén bakancsos“ stb. jó vasárnapokat hozott volna neki, a „Toborzás“ még a karzatot is üresen hagyta. Ezen felül a dráma végkép leszorult a színpadról, új operette pedig tán még elő sem került? Azt hisszük, saját érdekében cselekednék, ha repertoírján igazítana.

Hétfőn január 24-én Jeszenszky Lajos balett-társasága lépett fel s mutogatta — nem annyira táncban elérhető művészetét, mint más egyebét, mire jó izlésű közönségünknek semmi szükségé sem volt. A felemelt helyérek sokszor bevittek már közönségünket a színházba tömegesen, ezáltal azonban annak se volt hatása, üres színházban produkálták magukat s a közönség otthon maradt, pedig mennyi mindent láthatott volna!

nagy emberek közé furakodni s a kicsinyek önzése visszautasítá; így magára maradt s a társadalomtól elszigetelten élt. Duna-Kéren akárhány gazdagabb leány volt Juliskánál, sőt ez nem is volt gazdagnak mondható s mindenütt szívesen látták volna, ha kérvényként lép föl, de neki egyik sem kellett. Azt vélte telve vannak nevetséges szokásokkal, üres szívűek s üres fejűek, mintha a nőt nem a férjnek kellene magához nevelnie. Nem is haragudott Juliskára, a miért ajánlatát nem fogadta el; az életben oly sajátos viszonyok vannak, senki sem tudja, hol fog ha egyszer megindult, megérkezni s azért számtalanszor jobb volna, ha meg sem indulnánk s aztán az élet olyan rövid, hogy inkább szánnunk kell azt, a ki a kínálkozó alkalmat visszautasítja s inkább várakozik a kétséges értékű bizonytalanságra, mint haragudunk rája. A saját értékét nem vélte túlbecsülni, ha Juliska tagadó választást ostobaságnak tartá, de nem kívánta, hogy tettét megbánja alkalma legyen. Érzékeny helyen volt találva s ezt nem lehetett oly könnyen feledni. Háromszor is elolvasta a hirt egymás után, mintha saját szemeinek sem hinne; azután elveté a lapot s maga elé dörögte:

— De mi közöm hozzá?

Azzal az erős szándékkal, hogy többé nem is gondol e hirre, lefeküdt; de bármennyire iparkodott elaludni, hiába húnnya be szemeit, mindig csak az csengett fülében:

— Nem lesz jó vége, nem lesz jó vége.

Ha valami nem nyeri meg tetszésünket s megváltoztatni nem tudjuk, sejtelmünk baljóslatokkal töltik be lelkeinket s ha a következés nekünk ad igazat, azt hisszük, szemünk a jövőbe látott.

(Folytatása következik.)

Kedden január 25-én ismét a balett-társaság tartott előadást, a közönség újra elmaradt.

Szerdán január 26-án, talán mivel nekik is „három a táncz“ lehet a jelszavuk, vagy hogy igen jól voltak itt elszállásolva s nem szívesen váltak meg... a társulat két kiválóbb tagja jutalmául még egy „bucsu“ előadást hirdettek, de bizony ez se sikerült, a színpad maga népesebb volt, mint a ház... másnap aztán más vidékre mentek publicumot és baleket fogni... Isten hirével!

Csütörtökön január 27-én a III. bérlet kezdte a színművek egy különös válfaját, mely „nagy-hírű“ jelzővel ékeskedett, „Fabriczius úr leánya“-t adták elég sikerrel, a mennyiben alig volt szem, mely szárazon maradt volna a sentimentalis mű hatása alatt.

ÚJDONSÁGOK.

— **A kaszinói estélyekről** már oly sokféle alakban kering a hir, hogy attól tartunk, utoljára már akkor sem hisz neki a közönség, ha valóban ki lesz tűzve. Laptársunk is megemlékezett közelebb róla, főlemelve, hogy az egyik estély február 6-ra van tervezve, s igen helyesen kissé korainak tartja egy hétre az olvasóköri bál után. Illetékes helyről vett értesülés nyomán mondhatjuk, hogy az estély február 12. előtt nem fog megtartatni, miről a kaszinói tagok a szokásos hírlapi úton fognak értesítést nyerni.

— **Németh Dániel ügyvéd**, kinek elfogatásáról közönségünk tudomással bírt, felsőbb bírósági határozat folytán szabadlábra helyeztetett.

— **Az iparegyesületben** f. hó 23-án felolvasott Miklós Gyula kormánybiztosnak a nmltszű miniszteriumhoz intézett felirata, melyben a teendők eseteli a szállószet és borászat ügyében. Az érdekes feliratot szép számmal összegyűlt közönség hallgatta figyelemmel és érdeklődéssel.

— **A városi árvák** és nyomorékok f. hó 25-én reggeli 9 órakor jelentek meg a kapitányi jegyzői hivatal előtt, hol részükre a negyedévi tartási díj, mely fejéenként 7 frt. és egy krajczárt tett ki, a kapitányi jegyző, tisztii főorvos és egy úrnak jelenlétében fizettetett ki. Ezen alkalommal megjelent a polgármester úr is, ki személyesen kívánt meggyőződést szerezni a szegényügy ezen ágának mikénti vezetéséről és ellenőrzéséről. Polgármester úr az ezen ügy körül gyakorlatba vett eljárást helyesnek találta és meggyőződött arról is, hogy az azt kezelő hivatal szigorúan őrökdi a fölött, hogy a közpénztár szükségén túl ne terheltesék és a városi közönség kegyes atyáskodásával visszaélés ne történjék. Az árvák, kikről ez alkalommal különösen akarunk megemlékezni, számszerint 35-en, vidor arcú, jó kinézésű, egészséges, tisztességesen öltözködött fiúk és leánykák voltak; köztük az iskolakötelezettek mind bizonyítvánnyal igazolták az iskola-látogatást. Ezen gyermekekből minden válhatik, lehet belőlük jó és rossz, attól függ, milyen felügyelet alatt állnak, és ha a szeretetteljes gondviselés, melyben a városi közönsége részéről részesítettek, azt eredményezi, hogy a társadalom hasznos tagjaivá lesznek, akkor a rájuk fordított csekély költség dúsán térül meg. Csekély költséget mondunk, mert tartási díjuk valóban minimumát képezi annak, mit egy gyermek tartására éven át számítani lehet. A tartási díj régi gyakorlat szerint úgy van megállapítva, hogy a város fizet értük hónaponként egy véka rozs-búzának folyó árát, és ezen felül 42 krt, most midőn a búza ára magasabb, összesen esik egynegyed évre egy-egy főre 7 frt. és egy kr.; ezen összesen felül a gyermekek ellátatnak szegényes, de elég jó öltözetel. Mindent számítva, egy árva kerül évenként 35—40 frtba. Ezen csekély összegért ezen árvák igen jó ellátásban részesülnek a szegény embereknél, kiknél el vannak helyezve, annyira ragaszkodnak azok azon néhány forint készpénzhez, hogy szinte versenyre kelnek egymás közt, hogy melyiknek gyámoltja néz ki jobban. Ezen eredmény minden elméletnél jobban bizonyítja, hogy a városi közönsége az árvaügy kezelésénél a leghelyesebb rendszert követi; oly rendszert, mely a sokkal drágább árvaház felállítását teljesen nélkülözhetővé teszi, és melytől, hogy bármikor is eltérjen, semmi oka nem lehet. Ezen éven az árvák és nyomorékok tartási díjai 1950 frtot tett ki, ha ehhez még a ruházatot számítjuk, mely legfeljebb öt-hat száz frtra mehet, az összes költség mintegy 2500 frtra tehető, miből egy-egy főre a mostani drágaság mellett is körülbelül 40 frt. esik. Csak egy hiányosságot látunk a közönség részéről az árvák gondozásánál, azt t. i., hogy az árva, ha 12-ik évét betöltötte, a hatóság további felügyelete alól felszabadul és egészen sorsára bízatik; holott véleményünk szerint a hatósági felügyeletnek — leghelyesebben az árvaszéki útján — legalább 18 éves koráig kellene kiterjedni. Ugy vagyunk értesülve, hogy ezen ügy legközelebb az egészségügyi bizottságban fog szóba hozatni, a midőn a tisztii főorvos a törvénytelen gyermekek

és árvák fölött gyakorlandó felügyeletről fogja javaslatát beterjeszteni.

— **Az újoncokozás** nem, miként a „Keeskemét“ tévesen közlé, febr. 14-én, hanem márczius 14-én veszi kezdetét. Szolgáljon e hírünk helyreigazításul és egyszersmind az érdekelteknek tudomásul.

— **Pik-niket** szándékozik rendezni együttesen a helybeli katonai tisztikar és fiatalság néhány tagja. E végett az aláírók egy szűkebb rendező bizottságot választottak, mely az idő, hely és egyéb módozatok felett közelebb fog határozni.

— **A színügyi bizottság** által több fiatal ügybarát közreműködésével megindított bérletgyűjtés, mint alkalmunk volt tapasztalni, nem igen vezetett kívánt eredményre. Bérlettek ugyan néhányan, de ez a nagymérvű deficit fődözetére aligha leend elegendő. A bizottság és az általa felkért ügybarátok megtettek minden lehető, s ha a siker még sem nagyobb, az már mélyebben rejlik okok, s a színügy iránti általános közönynek tulajdonítható. Többen a színház hidegsége miatt vonakodtak a bérlettől, s ebben igazuk is van annyiban, hogy a színház fűtése nem állt arányban az utóbbi napok dermesztő hidegségével; s tekintettel az idény első felében lefolyt enyhe időjárásra, a közelebbi időben erősebb fűtés is beillett volna. Ámbár vég-eredményben ismét odatérhetünk vissza, hogy legtermészetesebb fűtés az, midőn a publikum tömeges látogatás által maga idézi elő az enyhe légmérsékletet, mert az üres színházat befűteni is igen nehéz.

— **A vágóhid melletti jégpálya** a lefolyt hét folyamán igen sok élvezetet nyújtott nemcsak azoknak, kik tényleges részt vesznek a jég-sportban, hanem egyszersmind a nézőknek is. T. huszártiszt bravurjaival ugyancsak magára vonja a figyelmet s az irigység tárgya mindazok előtt, a kik nem állnak ki „mezitláb“ a jégre. Fényes, mondhatni pazar toilletkekben sincs hiány, s így a szem gyönyörködhetik eléggé. A jövő héttől kezdve hétfőn és pénteken zene lesz a jégen, s remélhető, hogy akkor a gyakorlottabb korecsolyázók már bele mennek a jéghátára való tánczok lejtésébe is.

— **Néhány nap előtt** a szerkesztőség egyik tagjánál egy nő jelentkezett és azon panaszát terjeszté elő, hogy férje, eddig jómódú és szorgalmas földbirtokos, utóbbi időben egészen a kártyajáték rabja lett; éjjeleit folytonosan a házon kívül tölti, vagyonát pazarolja, családjá iránt durva s kegyetlen lett, és ma, t. i. a panasz napján, tetemes vesztésége fölötti kétségbeesésében öngyilkossági kísérletet is követett el, de abban fia által idejekorán meggátoltatott. Panaszolta továbbá a szegény nő, hogy az éjjeli kártyajáték színhelye a cath. egyház épületének egyik helyisége levén, férjét többször követte oda, de csak néhányszor sikerült a cselédség segélyével bejutnia; a kapitányságnál tett panaszja eredménytelen maradt, mert azon választ nyerte, hogy a rendőrség megkísérlé ugyan az éjjeli bűnbandát elcsipni, de annyira vigyáznak magokra és oly ügyesen kezelik a három bejárást, hogy behatolás után mindig üres szobát talált. — Nincs okunk e panasz valóságában kételkedni, mert az érintett hely éjjeli kártyabarlangja köztudomású dolog. Azért is felkérjük a rendőrséget, vessen véget e botrányos állapotnak, és figyelmeztetjük a háztulajdonos r. cath. egyháztanácsot, mint morális testületet, hogy neki is érdekében áll ezen erkölcsstelen üzelmek megszüntetése.

— **A keeskeméti** eszmadia ipartársulat 1881. évi január hó 19-én tartott közgyűlésén az 1880. évi vagyonkezelés megvizsgálatván, a következő eredmény mutatkozik: I. 1. Pénztári maradvány 1879. december 31-én 1088 frt. 32 kr.; 2. 1880. évi összes bevétel 746 frt. 59 kr.; összesen: 1834 frt. 91 kr. II. Kiadás: a) temetkezési segélyezésekre 135 frt.; b) egyéb jótékony czélra 16 frt. 45 kr.; c) iparvezélokra 40 frt. 80 kr.; d) különfélekre 293 frt. 44 kr.; összesen 485 frt. 69 kr., mely összeget levonva a fönti vagyonból, mutatkozik 1349 frt. 22 kr., mint pénztári maradványt egybehasonlítva a múlt évi pénztári maradvánnyal 1088 frt. 32 krral, mint gyarapodás mutatkozik 260 frt. 90 kr., mely vagyonát a ipartársulat közgyűlése továbbra is iparvezélokra fordítani rendelte.

— **Színházi játékrend.** Vasárnap 30-án: „Csikós“, népszínmű. Kedden 1-én: „Dunanan apó“, operette, Kerner karnagy jutalomjátéka. Szerdán 2-án: „Don Juan“, bohózat. Csütörtökön 3-án: „A fekete könyv“, színmű, itt először. Szombaton 5-én emelt árákkal: „Titilla hadnagy“, új operette 4 felvonásban.

— **Táborszky és Parsch** nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: „A szerelem sötét verem.“ Lukácsy Sándor népszínművének legkedveltebb dalai: 1. Rózsás kedvvel jöttem én. 2. Nem kell a szomorúság. 3. Hosszú sorban száll a vadlúd. 4. Bús az erdő. 5. Repül a szán. 6. Ha én piros rózsá volnék. 7. Mért csalogatsz barna kis lány. Énekhangra zongorakísérettel (vagy zongorára külön) szerzé Erkel Elek. Ára 1 frt.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. január 28-án.

Tisztabúza métermázsánként	11.—któl 11.50 krig.
Kétszerbúza	10.20 " 10.50 "
Rozs	9.20 " 9.40 "
Arpa	6.30 " 6.50 "
Zab	5.80 " 6.— "
Tengeri	6.— " 6.20 "
Burgonya	2.— " 2.20 "

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár december havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás nov. 30-án	36,175 frt. 51 kr.
Betételek után	70,204 " 68 "
Különféle díjak után	308 " 29 "
kamatok után	8,287 " 09 "
Kölesön visszafizetések:	
Váltók után	174,165 " — "
Előleg	87 " — "
Ingatlan	1,880 " — "
Kézi zálog, magánváltó	1,000 " — "
Egyletiház-jövedelem után	121 " 50 "
	292,229 frt. 07 kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	64,874 frt. 59 kr.
Kifizetett folyó kamat	597 " 83 "
visszatérített kamat	32 " 01 "
Kölesönök: Váltókra	159,171 " — "
Magánváltó kézi zálog	5,005 " — "
Ingatlanra jelzálog	35,295 " — "
Elhelyezett tőke	26,000 " — "
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	575 " — "
Üzleti költség	356 " 87 "
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	26 " 92 "
	291,934 " 22 "
Pénztárállás	294 " 85 "
Markovics.	292,229 frt. 07 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank 1880. december havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás nov. 30-án	10,477 frt. 02 kr.
Kötelezett takarékbetétek után	32 " — "
Váltó visszafizetésekből	178,497 " 44 "
Folyószámlák után	68,169 " 36 "
Pesti telepítvények után	47,760 " — "
Kamatok után	5,856 " 52 "
Díjak után	41 " 85 "
Késelmi kamatok után	53 " 94 "
Átírási-díj	3 " — "
	310,891 frt. 13 kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	196,363 frt. 25 kr.
Folyószámlákra	63,118 " 56 "
Betét-lapokra	40 " — "
Pesti telepítvényekre	47,330 " — "
Időközi kamatok:	
a) pesti telepítvényekre	447 " 18 "
b) folyószámlákra	199 " 97 "
Üzleti költségekre	52 " 45 "
Elnök fizetése	125 " — "
Tisztviselők fizetése	254 " 99 "
Függő kamatok betét-lapokra	2 " 80 "
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	2 " — "
	307,936 frt. 20 kr.
Pénztárállás	2,954 " 93 "
Vajda, könyvelő.	310,891 frt. 13 kr.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár december havi forgalmáról.

Bevétel:

Múlt havi pénztári maradvány	4,850 frt. 31 kr.
Betétek	16,589 " 16 "
Kölesön visszafizetés	1,760 " — "
Fedezett váltók	4,120 " — "
Leszámitolás	98,286 " — "
Biztosított váltók	5,690 " — "
Folyószámlák	55,275 " — "
Viszleszámitolás	44,015 " — "
Aranyjárdék	5,410 " — "
Különféle kamatok	4,319 " 45 "
Különféle díjak	88 " 32 "
	240,403 frt. 24 kr.

Kiadás:

Kölesön (ingatlanra)	470 " 98 "
Fedezett váltók	4,125 " — "
Leszámitolás (váltókra)	112,646 " — "
Betétek és tők. kamat vissza- fizetése	21,667 " 08 "
Betétek folyó és tők. kamata	4,557 " 15 "
Viszleszámitolás visszafizetése	22,225 " — "
Elhelyezett értékpapír	2,800 " — "
Folyószámlák	49,174 " 98 "
Értékpapír	7,610 " — "
Beszerezés	30 " 05 "
Biztosított váltók	4,645 " 65 "
Tiszti és szolga fizetés	466 " 68 "
Folyó költség	85 " 86 "
Különféle kamatok	373 " 35 "
Pénztárkészlet mint egyenleg	9,555 " 46 "
Auspitz.	240,403 frt. 24 kr.

(X.) §. Az ételek és italok helyes választéka nagy fontosságú az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztő szerveket gyöngíti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomor bajokat von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhívjuk a figyelmét a Dr. Miller féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görös elleni védbalzsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemű heveny és idült lobjait, a hányást, hasmenést, szélkóroságot, mindennemű gyomorbántalmat, étvágytalanságot, gyomorkatharust feltűnő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr. Fél üveg 80 kr. — Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Göszner K. m. k. lotto-üzletében, Budapesten Édeskúty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (12—4)

H I R D E T É S E K.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyezve az egyszersmind védjegyként a budapesti kereskedelmi s iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhülést eszközöl

esős szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bénulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tisztá, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajdegek erősítésére, a fejkörpá-képződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára: egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeletik.

Brázy Kálmán,
Budapest, IV., Múzeum-körút 23. sz.

Kapható: Kecskeméten: Gyenes S. és fiai, Harkay J., Molnár J., Szappanos F., Feuer és Witz, Bóka Zs., Reiner A., Netzaschek Ottó, Dékány és társa, Hacker Antal, Reiner A. és fia; Nagy-Köröscsön: Tarkóy Kálmán, Szabó K., Németh H., Molnár testvérek, Rothbaum Farkas, Kohn J., Kontz L.; — Félegyházán: Hunyady István, Feuer M., Michael Ferencz, Sós Imre, Rosenthal Béni; — Kunszentmiklóson: Tüchler Antal; — Fülöpszálláson: Weisz S.; — Szabadszálláson: Adamovits M., Löwinger J., Gansl Antal, Spitzer J.; — Czeglédén: Donovitz F.; — Csongrádon: Thomka Gyula, Wellis J., Bajnitzer J., Marsits Ignác, Rablóczky Pál, Czinner S., Hacker F.-né; — Halason: Spühler Lajos uraknál.

Folyékony Glycerin-Crème

évek sora óta kitűnőnek találtott szeplő, napsütés, folt, bőrtisztatlanság és kiütések ellen, az ártalmatlan szernek olyan sikerült egyesítése, a mely nemcsak a bőrt finomítja, hanem az ifjúkori üdéséget valóban fölleveníti és tartósan megőrizni képes. A folyékony Glycerin-Crème egészen különböző a közönséges glycerin-gyártmányoktól, a melyekben van ugyan glycerin, de azon kívül semmi más hatásos alkatrész.

Egy üveg ára 1 frt. 20 kr.

Párizsi hölgypor

legfinomabb, (poudre de riz) az arczsínnek a leggyengébb fehérséget adja, azt simán és szárazon tartja, ártalmatlan és n ö k n é l nagy kedvességben részesül.

Egy doboz ára 50 kr.

Kaphatók továbbá: a legfinomabb toilette szappanok, illatszerek. Kilhauser gráci győgszerész gyárából.

Főraktár: Budapest Török József,
Kecskeméten Molnár János gyógyszerész uraknál. 157 (8—6)

Pezsgő-borok (Champagner.)

Az **egyedüli a fővárosban** fennálló pezsgőgyár, mely **francia mód szerint** gyárt

PRÜCKLER IGNÁCZ, Budapest,

pezsgő-pinczészete IX. ker., soroksári-utca 30. sz. Kapható Budapesten és a vidéken a legtöbb fűszerkereskedés-, bor- és thea-üzletben. 1 (6—5)

Pályázat.

A kecskeméti takarékpénztár egyesületnél, egy, évi 500 fittal javadalmazott számtisztai állomás rendszeresítettén, annak betöltésére pályázat nyitattik; mire nézve a kellőleg felszerelt írásbeli jelentkezések alolirt elnökség által folyó évi február hó 6-ig elfogadtatnak.

Kecskeméten, 1881. január 15.

Dr. Szeless József,
igazgatósi elnök.

Bérleti hirdetmény.

A csongrádi-nagy-útczán 111. sz. a. levő házban 6 szoba, 2 konyha stbből álló lakás, házi kerttel együtt vagy két részben a f. é. Szentgyörgy naptól bérbeadandó.

Értekezhetni a csongrádi-nagy-útczán 114. szám alatt. 5 (3—3)

Hirdetmény.

Csongrádi-nagy-útcza 95-ik szám alatt úgynevezett Rótha-féle ház; Mária-hegyen 280 út — gyümölcsfákkal ellátott — szőlő szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést ad csongrádi-nagy-útcza 95-ik szám alatt

Németh Ferencz.
8 (3—1)

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztár egyesület palotájában, a II-ik emeleten 7. sz. alatt levő egy

családi lakás
f. évi Szent-György napkor bérbeadandó.
Kecskemét, 1881. január 27.

Dr. SZELESS JÓZSEF,
igazgatósi elnök.
9 (0—1)